

(החשבון מעמוד 23)

פגישה הביעה את הדיעה כי הגיע הזמן שתנועת החרות התארגן מחדש: "התכין את עצמה ליום שבו תיקרא עליידי העם לשילוב...". הוא פירט את הצעתו במילים: "ותיכין האירגון הצבאי הלאומי יהיו את הגרעין של התנועה המחודשת: הם יארגנו את ההמונים, הם ירכזו ממסביבם את הנוער, הם יקימו מפלגה בת מאה אלף חברים...". כאשר נשאל פאגלין כי איתה פגישה כיצד יבצע זאת, השיב: "אימרו להם, הזמן רוצה לדבר אליכם. והם יבואו...". ואכן, ותיקי האצ"ל באו בהמוניהם, וכאשר בגין בירכס בראשית הכנס הוא הורה בין השאר ל"יודידי ה" אהוב גידעון...". אלא שהכנס לא הועיל, ועברו 25 שנים עד שבגין וחבריו נקראו על-ידי העם לשילוב.

אחרי אותו הכנס חזר פאגלין שוב ל"מלאכת יצור תגוררי-המאפיות שלו, ורק ב"1962, כאשר עמדו לבצע את ההוצאה להורג של אדולף אייכמן, הגיע לבית-החרושת שלו קצין בכיר משיחות בתי-הסוהר וביקש מפאגלין להקים מישרפה עבור גווייתו של אייכמן בתוך 24 שעות. כיום מצויה המישרפה במזואון בית לוחמי הגיטאות, אחרי שאפרו של אייכמן פוזר על-פני הים-התיכון.

במשך שנות ה"60" שב האי-יסקט ה"מתרתי אל עמיתי פאגלין, והוא חזר והטריד את שירותי-הביטחון בהצעת שירות תיו השנים ובתיקוה להתגייס לשורות השירות. אלא שתמיד נענה בשלילה.

בספטמבר 1972 לכדו שילטונות הביטחון הישראליים מישלוח של בושק שנועד ל"אנשי הליגה להגנה יהודית בארצות-הברית מיסודו של הרב מאיר כהנא. הנשק, שנאזר בגלילי-מתכת, הוביל את אנשי הבטחון עד-מהרה אל עמיתי פאגלין. מתוך התקירה הראשונית התברר כי גוף מחתרתי מקומי הספיק כבר לשלוח כמה מישלוחי נשק לחוף-לארץ. פאגלין נתפס, ונחשד על-ידי השלטונות. אך פרקליטו, ומאוחר יותר מנהיג הפוליטי שממאל חמיר, הצליח לשכנע את השופט לשתחרר את הנאשם מיד. פרקליט-המדינה הגיש מיד עירשור על ההחלטה, והשופט המחוזי ציווה להתזקק את פאגלין במעצר-הילוכס בבית-מלוך עד תום הליכי החקירה.

פאגלין אינו חש עצמו כאדם שפגע במעשה זה בתוך הישראלי, כפי שהוא מתפאר גם בבריתו ב"1948 מהארץ ללא דרכון ובשובו אליה בדרסון מזויין, והוא מצטט במיקרה הברחת-הנשק את דבריה של השופטת הדסה בן-עזית, וקובע ש"היא: 'הודעת כי המצבים שלנו לא היו קידום איזו פזת-הנאה אישית, אלא ה"נדרושים...". על כל פנים, אחד מנהיגי "הליכוד" שגינה פעילות זו של פאגלין היה עזר ויצמן, שסחטיג לחלוטין ממע"רת הקשרים שטווה הרב כהנא עם פאגלין.

בפילוג שחולל עז"ד חמיר בתנועת החרות, פילג שדביא להקמת המרכז-החופשי בזמנו, פרש פאגלין מתנועת-האם שלו ועבר במשך קרוב ל"10 שנים בכל גילגולי של עז"ד חמיר, כאשר רק באח"ונה הוא הוצג כחבר מן השורה בתנועת ד"ש".

השקפתו הנוכחית של פאגלין היא: "ההבדל בינינו לבין אירגוני המרצחים הוא חד יסודי: אף פעם לא פגענו במתכוון בנשים ובילדים. לא חרתנו על דגלנו כי אחרי שנקדם מדינה עיברית נזרק את הערבים לים. נכון שחרתנו על דגלנו, 'שתי גדרות לירדן', אך לא חששנו מעולם לבקש את האוכלוסיה הערבית לפנות שטחים לעולים הישיים. לערבים יש מרחב פריפריאלי אינפומי, שבמרוכז קיימת מדינה יהודית מיניאטורית אשר איתה זוממים לחסל. זה בלתי-ימפרי, ולרעיה גם נקודת-תורפה רצונית באידי"אולוגיה של אירגוני הטרור...".

באותו ראיון עיתונאי שהעניק, עם פיר"סום מינוי, הגדיר פאגלין את מהות תפקידו, הגדרה המראה עד כמה קשה לו להיפרד מן הזיכרונות: "אב חזר יפגע מהמלים במסלית-ברזל או ינסו לבצע פיגוע בזאת, אני אוכל לאבחן מיד כיצד נעשה הרב, מתי ובאיזה טכניקה, וזאת מבלי להזדקק לאינפור"מציה נוספת...".

קביעה תמוהה זו, בעידן החבלנות המ"תוחכמת, מאמתת קביעה אחרת של פאג"מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

של עמיתי פאגלין. ב"4 באפריל 1948 הוביל פאגלין יחדית קרב ושל האצ"ל ל"מחנה 80" ליד פרדס-הנה, כבש אותו, הוציא ממחסני המחנה רובים, תתי-מיקלעים, ושיריוניות ותחמושת. במחצית אפריל השתלט פאגלין יחד עם קחמץ מאנשיו על רכבת טעונה עשורת טונות של תחמושת ושהיו ומיעדות לצבא השיחרור ושל קאוקג'י, ונטלו תחמושת רבה ושימשו את האצ"ל מאוחר יותר בכיבוש יפו.

באותם ימים של סוף אפריל 1948 נערך משאומתן על הצטרפות האצ"ל לצה"ל. בראיון שהעניק פאגלין עם מינוי למישרת יועץ ראש-הממשלה, הוא פירסם פרט שטרם נודע ברבים ואינו מצויין גם ב"סיפורת-המחתרת: 'במהלך המשאומתן על הצטרפות האצ"ל לצה"ל, הוסכם כי שלושה ממסקרי האצ"ל - מרדור, ליקין ואנוכי - נקבל דרגת אלופים. אלא ש" אחרי 'אלטלנה' כל העניין נפל...".

קדים שהול מביצע טיהור וכיבוש יפו, שעל תוכנום שקד עמיתי פאגלין, כתב מנחם בגין בהמ"ד: 'הכרתי אז לראשונה את יגאל יודן. כעבור ימים מספר, אחרי נפילת יפו, הפגשתיו עם גידי שלנו. עני קציני המביצעים הצעירים הרגישו מקיין קירבה נפשית-מקצועית ביניהם. גידי שיבח בפני את יגאל. 'איש צעיר הוא - אמר גידי - ירע מה הוא רוצה וישמע מרין. פאילו היה אחר משלנו. יגאל יודן מצויד שיבח את גידי (כך גם קרא לו) 'אם גידי - אמר קצין המביצעים של ה'הגנה' וראש המטה של צבאנו - יתכנן תוכנית התקפה, היא לא תיפול במאמה מן התוכנית שאני בעצמי אתכנן. אני סומך על גידי במאה אחוז...".

ואכן, תיכנונו הנועז של פאגלין הביא אותו בראש אנשיו לכיבוש מנשיה ומיסגד חסר-ב, ובגין כותב על כך בהמ"ד: 'גידי קורא את הבחורים לסדר. הוא מצוה עליהם לערוך את העוררות, להופף ולהתבצר, להתכונן לקבלת פני האויב... אין הם שומעים אותה. גל שימחת-הניצחון שטף את ליבם... ובפניו הראשונה - והאחרונה - מרים גידי יד על חייליו. אך החיילים מקבלים את הדבר כאהבה. גידי יורק. שיכרון הניצחון הוא ככל שיכרון ספ"מות...".

את "פרשת אלטלנה" העביר פאגלין על החוף, ועם כניעתה של אוניית-הנשק הוא נאסר יחד עם יעקב מרידור ואלהיו לבגין. שלושה נכלאו בבונקר, לא הרחק מתל-כרם. כעבור שלושה ימים פירק פאגלין את מנעול הבונקר בעזרת שבר להב של סכין. הוא נמלט מהשטח הריבוני של מדינת-ישראל באורח בלתי-חוקי אף מבלי לנסות לציית לחוקי המדינה שזה"ענה נולדה. הוא הגיע לאיטליה, שם רכזו אלו תבין את אנשי האצ"ל שטיירו להכיר במדינת-ישראל. אחרי פירוק ה"אצ"ל שב פאגלין ארצה, שוכן באורח בלתי-חוקי, עם דרכון מזויין. וכאשר הוא התייצב לשיירות בצה"ל, נפסל מטעמי בריאות. מאז אותה פסילה לא גוייס פאג"לן לצה"ל.

מאתר שבירושלים הנצרות - שמה מיפקדת האצ"ל על צביעה העצמאי, הגיע פאגלין למיפקדת האצ"ל בירושלים היסטרי למדי - לפי תיאורו של שמואל כץ, שנכח במקום. פאגלין שאל את המ"פקדים המקומיים מדוע אינם תוקפים את העיר העתיקה ומשתחררים אותה? כאשר הסבירו לו שקיים הסדר תיפקודים ביור"שלים בין אנשי האצ"ל לבין חיילי צה"ל, התקומם פאגלין וקבע: "נתקף את העיר העתיקה מבלי להתחשב בשאלת-ישראל. אני אקבל עלי את האחריות להפרכת ההסכם עם ה'הגנה'...". ורק אחרי שאנשי מ"פ"קדת האצ"ל בירושלים שלחתו למלמד את נושא התקפה על העיר העתיקה ובחינת מצבת הכוחות הלוחמים, נרגע פאגלין מתוכניותיו.

פנה עמיתי פאגלין לעיסוקיו הפרי"טיים, למיפעל הממשפחתי לייצור תגוררי-מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

פנה עמיתי פאגלין לעיסוקיו הפרי"טיים, למיפעל הממשפחתי לייצור תגוררי-מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

פנה עמיתי פאגלין לעיסוקיו הפרי"טיים, למיפעל הממשפחתי לייצור תגוררי-מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

פנה עמיתי פאגלין לעיסוקיו הפרי"טיים, למיפעל הממשפחתי לייצור תגוררי-מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

פנה עמיתי פאגלין לעיסוקיו הפרי"טיים, למיפעל הממשפחתי לייצור תגוררי-מאפיות, ופרש מהחיים הציבוריים והגח"תרתיים.

אחרי המפלה אספגה תנועת ה"חרות" בבחירות לכנסת השלישית ומנחם בגין עמד לפרוש מן החיים המדיניים, נערכה בדירתו פגישה שבה נכחו כמה מוותיקי האצ"ל, פאגלין, שנכח אף הוא באותה

על סף ייאוש ההלטנו שאולי כדאי, שאולי יעזור אם תהיה לנו פרוטקציה. התקשרו חברים בעלי השפעה, אל דובר העירייה עמיקם שפירא, והוא אמר: מצטער מאד, הייתם צריכים להשתמש בפרוטקציה שבוועד קודם לכן...".

יודע לנו שבבית-הספר בנווה-אביבים יש ילדים המתגוררים באפקה וברחוב אגור, שאינם זכאים ללמוד בו. מדוע ילדה מרחוב הרב אשי, שזהו בית-הספר שלה, צריכה ללכת ללמוד בשכונה אחרת? חיים: "ברגע שאמרנו לנו 'לא' בטלפון, סגרת את השופרת ואחרי חמש דקות כבר דיברת עם בית-הספר של קרן בניו יורק והודענו שקרן חוזרת ללמוד שם, והעניין סודר. והו בתי-ספר איזורי, לא פוטי".

חנה: "אנחנו עדיין בשוק, לא מאמינים שהו באמת קרה לנו. אנחנו עוזבים את הארץ בלב כבד. המישפחות שלנו נפגעו מאד. זו היתה שימחה גדולה עבורם ש"ההלטנו לחזור הביתה, עכשיו ניתה על כולנו מכה. אני חוזרת לגיוריק באי שקט. עשינו צעד גדול כדי לבוא הנה, או למה היינו צריכים לקבל את המכה תיכף בהתלהו? אנחנו אנשים שאין להם בעיות, תודה לאל. מבחינה כלכלית אנחנו מסודרים, הדירה שלנו במהנאטן היא ממש מוזיאון של יצירות אמנות שעמדנו להעי"ביר לישראל. יש לנו בית ענק בבורלי-הילס, ואני לא אומרת את זה בשבילי ה"שיוץ, ברוך השם, אלהים עזר לנו. אבל מה קורה לאנשים שחוזרים לארץ בלי כלום? מה עם אלה שנוקקים להלוואות לדור, למקום עבודה? "

חיים: "בניו-יורק פגשתי שליחי לישראלים היורדים הן ליהודים. מה שווה העבודה שלהם, אם ברגע שאתה מגיע לכאן אתה נתקל בבירוקרטיה קאפקאית שאינך יוצא ממנה? אנחנו לא ביקשנו כסף, לא הנחות, לא בית. בסך-הכל ביקשנו שהילדה תתקבל לבית-ספר שמגיע עלי ללמוד בו כי הוא שייך לאיזור מגוריה. למה צריכים באיץ פרוטקציה בשביל דבי רים שזכות לקבלם? אנחנו עדיין בהלם. לא האמנו שזה יכול לקרות לנו."

עד כאן סיפורת של המישפחה. בנייהווג שימשן ובתם קרן ארוז את המיוודות חוזר לגיוריק. מדינת ישראל הפסידה שני תושבים ותושבת פוטנציאלית. אחת, החורים עזבו בלב כבד. בהירחור שני החליטו לנסות לשוב, אולי בשנה ה"באה. אך הילדה בת ה"11 אינה רוצה לשוב אפילו לביקור. היא מעדיפה את אמריקה. שרת ישי

לעצמם קומוציים היא, שהיתה כל-יך פופולארית בגיוריק, נמצאת פה בתל-אביבי מחוץ לתמונה. "כל הזמן ניתמנו אותה, ואמרנו לה שכשיתחילו הלימודים יהיה בסדר. שטפנו קומוציים, כך היא היתה במצב שחילכה כל הזמן לתחילה הלימודים.

"ב"24 באוגוסט הלכתי למוכירות בית-הספר. המוכרה הודיעה לי שהילדה לא רשומה בבית-הספר. ביקשתי ממנה לצלצל לעירייה, היא ביקשה ממני לצאת ושמעתי אותה אומרת בטלפון: 'אנחנו שולחים אליכם את טישמן בחורה. אנחנו לא יכולים לקבל אותה, אנחנו רחוסים'.

"חורתי לעירייה. יכחל להיות שאם הניתי מפעיל פרוטקציה, הכל היה אחרת. אבל לא ניראה לי שצריך להפעיל פרוטקציה בעניין יסודי כל-יך. מה אני צריך, ללכת למנחם בגין בשביל להכניס את הילדה שלי לבית-הספר שמבחינת האיזור היא משתייכת אליו? "

"אמרו לי בעירייה, תהיה ועדה ותתי ל"ט. הסכרתי שאנחנו מישפחה שחורה מחו"ל ושילדה יש המון בעיות קליטה, ושהשוב לי שהיא תלך לבית-ספר באיזור מגוריה כך שתוכל להתאקלם מבחינה חבר"מרתית עם הילדים בשכונה. רצתי לעירייה כל יום, עד שנמאס לי והתחלתי לצלצל."

חיים: "שיחקו איתנו עד ה"31 באוגוסט, יום לפני תחילת הלימודים. ואו, באותו יום ב"2000 אחר-הצהריים אמרו לי בטלפון שהילדה תלך לבית-הספר ניצנים למנצא באיזור רמת-אביב, מעברה השני של שכונת מגורינו. אבל לא עניין המרחק הוא שהרתוח את דמי, תודה לאל, יש באפשרותי להעמיד מכונית ונהג לרשותה של הילדה. היה חשוב לי שהילדה תלך לבית-ספר עם ילדים הגרים בשכונת. כש"היא שמה שלא רוצים אותה בבית-הספר הילדה הבית, היא נשברה, היו בכיות אימות. אמרתי לה שנועשה ניסיון אחרון, ושם זה לא יילך נחזיר אותה לגיוריק.

"הרמתי טלפון לעירייה, ואמרתי את הילדה לא מתקבלת לבית-הספר המגיע לה מבחינת האיזור. אנחנו חורים לארצות-הברית. אמרו לי: 'סעו לשלום'. אז אנחנו נוסעים לשלום."

חנה: "זוהי מכה איומה בשבילנו. יש לנו חברים שבמשך שנים חלמו לחזור לישראל. כלם חזרו לכאן ונשברו. חזרו לארצות-הברית בגלל בעיות בירוקרטייות. כשסיפרו לנו לא האמנו. אמרנו: לנו זה לא יקרה'. לא נכנס לנו לראש שאנחנו צריכים להשתמש בשם שלי. כשהיינו כבר

להישבר

בחמש דקות

חיים: "שיחקו איתנו עד ה"31 באוגוסט, יום לפני תחילת הלימודים. ואו, באותו יום ב"2000 אחר-הצהריים אמרו לי בטלפון שהילדה תלך לבית-הספר ניצנים למנצא באיזור רמת-אביב, מעברה השני של שכונת מגורינו. אבל לא עניין המרחק הוא שהרתוח את דמי, תודה לאל, יש באפשרותי להעמיד מכונית ונהג לרשותה של הילדה. היה חשוב לי שהילדה תלך לבית-ספר עם ילדים הגרים בשכונת. כש"היא שמה שלא רוצים אותה בבית-הספר הילדה הבית, היא נשברה, היו בכיות אימות. אמרתי לה שנועשה ניסיון אחרון, ושם זה לא יילך נחזיר אותה לגיוריק.

"הרמתי טלפון לעירייה, ואמרתי את הילדה לא מתקבלת לבית-הספר המגיע לה מבחינת האיזור. אנחנו חורים לארצות-הברית. אמרו לי: 'סעו לשלום'. אז אנחנו נוסעים לשלום."

חנה: "זוהי מכה איומה בשבילנו. יש לנו חברים שבמשך שנים חלמו לחזור לישראל. כלם חזרו לכאן ונשברו. חזרו לארצות-הברית בגלל בעיות בירוקרטייות. כשסיפרו לנו לא האמנו. אמרנו: לנו זה לא יקרה'. לא נכנס לנו לראש שאנחנו צריכים להשתמש בשם שלי. כשהיינו כבר

חיים: "שיחקו איתנו עד ה"31 באוגוסט, יום לפני תחילת הלימודים. ואו, באותו יום ב"2000 אחר-הצהריים אמרו לי בטלפון שהילדה תלך לבית-הספר ניצנים למנצא באיזור רמת-אביב, מעברה השני של שכונת מגורינו. אבל לא עניין המרחק הוא שהרתוח את דמי, תודה לאל, יש באפשרותי להעמיד מכונית ונהג לרשותה של הילדה. היה חשוב לי שהילדה תלך לבית-ספר עם ילדים הגרים בשכונת. כש"היא שמה שלא רוצים אותה בבית-הספר הילדה הבית, היא נשברה, היו בכיות אימות. אמרתי לה שנועשה ניסיון אחרון, ושם זה לא יילך נחזיר אותה לגיוריק.

"הרמתי טלפון לעירייה, ואמרתי את הילדה לא מתקבלת לבית-הספר המגיע לה מבחינת האיזור. אנחנו חורים לארצות-הברית. אמרו לי: 'סעו לשלום'. אז אנחנו נוסעים לשלום."